

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 13.7.2011
KOM(2011) 416 lõplik
2011/0194 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta

{ SEK(2011) 883 lõplik }
{ SEK(2011) 884 lõplik }

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühine korraldus kehtestati 1970. aastal. See on ühise kalanduspoliitika üks sammastest. Selle kehtiv õiguslik alus on 1999. aastal vastuvõetud määrus (EÜ) nr 104/2000. Ühise kalanduspoliitika reform annab suurepärase võimaluse vaadata läbi kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse eesmärgid ja vahendid ning vajaduse korral neid ka muuta.

Tuvastatud probleemid ja reformi eesmärgid

Komisjon on 2008. aastast alates teostanud ulatuslikke hindamisi ja konsultatsioone, et hinnata kehtiva õigusraamistiku tulemuslikkust, saada ülevaade turuarengutest ja -suundumustest ELis viimase aastakümne jooksul, neid analüüsida ning kuulata ära asjaosaliste arvamused.

Analüüsi käigus tuvastati viis peamist probleemvaldkonda, mis kokkuvõtlikult on järgmised.

ELi ühine turukorraldus ei ole piisaval määral toetanud säästvat tootmist. Kuigi paljusid ELi kalavarusid ei kasutata säästvalt, oli veel viimase ajani säästva tegevuse eest antavate turutoetuste arv väga piiratud ja turusanktsioonid võimaliku või reaalse mittesäästva tegevuse eest puudusid üldse. Praegune poliitika ei ole andnud piisaval määral õigeid poliitilisi signaale.

ELi toodangu turupositsioon on halvenenud – ELi tootjate tootmisvõimalused on piiratud või vähenenud (kalandus ja vesiviljelus). Lisaks on tootmine liikide, lossimis- ja müügikohtade arvu tõttu kyllustunud, samas kui nõudlus on tugevalt koondunud. ELi toodang ei ole üha globaliseeruva turul ka piisavalt konkurentsivõimeline.

Turukõikumisi ei ole suudetud ette näha ega ohjata. Kalandust iseloomustab muudest toiduainetööstustest enim tootmistingimuste ja juurdepääsuga seotud ebaselgus. Lisaks ei ole ELi tarnete puhul võimalik prognoosida nõutavat mahtu ja kvaliteeti. Seevastu ei suuda enamik ELi tootjad oma tootmise kavandamise juures prognoosida turunõudlust. See toob kaasa esmamüügi hindade tugeva kõikumise.

ELi turupotentsiaal on suures osas kasutamata. Kogu ELis kasvav tarbimine pakub ELi tootjatele käegakatsutavaid majanduslikke võimalusi. Kuid teabe- ja tehingukulud on turustusahelas kõrged. Tarbija vaatepunktist lähtuvalt ei võimalda pakutava teabe piiratus teha põhjendatud ja vastutustundlikku valikut.

Ühise turukorralduse rakendamist raskendab kohmakas ja liialt keerukas raamistik.

Seda arvestades keskendutakse ühise turukorralduse reformiettepaneku puhul järgmistele eesmärkidele.

Turustiimulite parandamine, et toetada säästvaid tootmismeetodeid – tootjaorganisatsioonidesse kuuluvatel ELi tootjatel (kalandus ja vesiviljelus) on võtmeroll seoses tootmise, igapäevase varude haldamise ja turuküsimustega. Nende roll, vastutusala ja volitused tuleks kooskõlas ühise kalanduspoliitika reformi eesmärkidega läbi vaadata, et seada

tootmistegevuse sihiks jätkusuutlikkus. Selline tegevus peaks olema suunatud ka varustava sektori ettevõtjatele, et nad pühenduksid rohkem oma tarnete jätkusuutlikkusele ja tunneksid selle eest vastutust.

ELi toodangu turupositsiooni parandamine – turupuuduste, kõrgete teabe- ja tehingukulude ning organisatsiooniliste küsimuste käsitlemine aitab keskenduda tootmistegevusele (pakkumise rühmitamine ja parem turustamine esmamüügi puhul), suurendada ELi toodangu konkurentsivõimet (kvaliteet, uuenduslikkus ja lisandväärtus), suurendada tootjate läbirääkimisjõudu ning tagada kõigile liidus turustatud toodetele võrdsed konkurentsitingimused.

ELi tootmise ning ELi struktuursete turumuutuste ja lühiajaliste kõikumiste vahelise seose parandamine – see peaks paremini kajastuma tootjate strateegiates. Seeläbi soodustatakse turuteadmiste ja -analüüsi arendamist nii nõudluse kui ka konkureerivate tarnete kohta. Turgude turustusahelate läbipaistvuse suurendamine peaks soodustama seda, et pakkumine vastaks nõudlusele ja tõhustama poliitiliste otsuste langetamist. Esmamüügi hindade kõikumist saab vähendada, parandades tootjaorganisatsioonide toodete turuleviimise tingimusi ning tagades, et tootmise kavandamisel kohandatakse seda vastavalt nõudlusele nii kvaliteedilt, koguselt kui ka esitusviisilt.

ELi toodete turupositsiooni edendamine – kalandus- ja vesiviljelustoodete siseturg ei toimi optimaalselt, eelkõige puuduliku teabe tõttu. ELi toodangu suhtelisi eeliseid (värskus, kohalik päritolu, mitmekesisus jne) saaks suurema diferentseerimise ja turundamisega paremini ära kasutada. Lisaks on ELi tarbijatel õigus saada täpsemat ja usaldusväärsemat teavet, mis tugevdaks nende usaldust kalandus- ja vesiviljelustoodete vastu.

Parema juhtimise toetamine, halduskoormuse vähendamine ja õigusraamistiku lihtsustamine – kehtivad sätted ja vahendid tuleks läbi vaadata, neid lihtsustada ja selgitada. Ühist turukorraldust tuleks toetada reformitud kalanduspoliitika raames rakendatava uue rahastuga.

Suhe ühise kalanduspoliitika reformiga

Ühise kalanduspoliitika reformi põhieesmärk on edendada kalavarude säästvat haldamist majanduslikult elujõulise sektori kaudu, millele antakse omakorda suuremad juhtimisõigused. Ühise kalanduspoliitika mõjuhinnaangus järel dati, et ühise kalanduspoliitika uusi eesmärke ja vahendeid arvesse võttes on ühist turukorraldust vaja põhjalikult reformida. Turupõhised vahendid peaksid ühise kalanduspoliitika põhieesmärkide saavutamisele otseselt või kaudselt kaasa aitama.

Ülepüügi ja mittesäästva tegevusega seotud probleemide lahendamiseks ning üksnes mahul põhinevatest tootmisstrateegiatest loobumiseks toetatakse uue ühise turukorraldusega järgnevat:

tootjaorganisatsioonide volituste suurendamine ning juurdepääsuõiguste, tootmis- ja turundustegevuse ühine haldamine;

turumeetmed, mis suurendavad tootjate (kalandus- ja vesiviljelussektoris) läbirääkimisjõudu, parandavad turukriiside prognoosimist, ennetamist ja ohjamist ning suurendavad turu läbipaistvust ja tulemuslikkust;

jätkusuutliku tegevusega seonduvad turustiimulid ja -toetused; säästva tootmise, tarnimise ja tarbimise partnerlused; sertifitseerimine (ökomärgised), müügiedendus, tarbijate teavitamine;

saagi vette tagasi laskmisega seonduvad täiendavad turumeetmed.

Kõnealuses valdkonnas kehtivad õigusnormid

Kehtivaks õigusraamistikuks on määrus (EÜ) nr 104/2000 kalandus- ja akvakultuuritooteturu ühise korralduse kohta. Käesoleva ettepaneku eesmärk on kõnealuse määruse asendamine.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Sidusrühmadega on erinevatel tasanditel konsultatsioone peetud alates 2008. aastast.

Turu- ja kaubandusküsimuste teemaline internetipõhine avalik arutelu toimus 9. aprillist 2009 kuni 31. detsembrini 2009 ühise kalanduspoliitika reformi käsitleva rohelise raamatu (KOM(2009) 163 (lõplik)) raames. Pea kõik 400 rohelise raamatu kohta laekunud arvamust käsitlesid ühise turukorralduse reformiga seotud küsimusi. Sellekohane ülevaade on esitatud komisjoni talituste töödokumendi „Kokkuvõte ühise kalanduspoliitika reformi käsitlevatest konsultatsioonidest” (SEK(2010) 428 (lõplik), aprill 2010) eripeatükis (3.4).

Sektoriga (tootjad, importijad, töötlejad, jaemüüjad) ning valitsusväliste osalejatega (arengu- ja keskkonnaküsimustega tegelevad valitsusvälised organisatsioonid, tarbijaorganisatsioonid) peeti laiaulatuslikke konsultatsioone ühise kalanduspoliitikaga loodud nõuandeorganite raames ning temaatilisi seminare. Liikmesriikidega peeti ulatuslikke dialooge, sealhulgas kahepoolseid kohtumisi sektori riiklike esindajate, riiklike ja piirkondlike haldusorganite ning korralduskomiteega. Euroopa Parlament, eelkõige kalanduskomisjon, on olnud tihedalt seotud nende arutelude ja sündmustega.

Mõjuhinnaang

Komisjoni juurde loodi talitustevaheline juhtrühm, mis osales mõjuhindamisprotsessis. Esmalt analüüsiti kehtivat poliitikaraamistikku ning ELi kalandus- ja vesiviljelustoodete turu arengut, seejärel määratleti reformitud ühise turukorralduse esmased eesmärgid. Kõnealuste eesmärkide raames on kaalutud järgmisi erinevaid poliitilisi võimalusi reformiks.

Jätkata kalandus- ja vesiviljelustoodete turu praeguse ühise korraldusega. See tähendab, et keskendutakse peamiselt turusekkumisele, et toetada hindade stabiilsust.

Kalandus- ja vesiviljelustoodete turu praegune ühine korraldus läbi vaadata, vähendades sekkumismehhanisme ja jättes alles ühe toetuse, mis on suunatud inimtoiduks kasutatavate kalandustoodete ladustamisele ning muutes muud vahendid lihtsamaks, asjakohasemaks ja paindlikumaks (turustusnormid, tarbijatele suunatud teave).

Tõhustada kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühist korraldust, kehtestades tootjaorganisatsioonidele ja tootmisharudevahelistele organisatsioonidele uued eesmärgid ning andes neile rahalist toetust jätkusuutlike tootmis- ja turustamiskavade koostamiseks ja rakendamiseks. Laiendatakse tarbijale suunatud kohustusliku teabe sisu ja ulatust. Käsitletakse vabatahtliku märgistamise täpsuse ja kontrolli küsimust.

Kaotada kalandus- ja vesiviljelustoodete turu praeguse ühise korralduse reguleerimine. Kõnealuse valikuga kaotatakse kogu rahaline toetus (sekkumine ja toetus ühistegevustele) ning ka konkreetsed õigusaktid kalandus- ja vesiviljelustoodete reguleerimiseks.

Praeguse olukorra säilitamist peeti osaliselt ebatõhusaks ja liiga keerukaks, et saavutada praegusi eesmärgi. 12 aastat pärast praeguse ühine turukorralduse kehtestamist näib, et see ei suuda lahendada ELi turu ees seisvaid väljakutseid. Seega ei võimalda see tõhusalt saavutada reformitud ühise kalanduspoliitika eesmärgi ning võib nendega isegi vastuollu sattuda.

Olemasoleva ühise turukorralduse peamiste puuduste kõrvaldamine, pannes ette kohandusi ja lihtsustusi, parandaks selle toimivust. Seotus ühise kalanduspoliitika reformi põhieesmärkidega jääks aga piiratuks.

ELi ühise turukorralduse kõrvaldamine ei oleks isegi turupõhiste arengute ja säästvusele suunatud stiimulite suurenemisel lahendus põhiprobleemidele, nimelt keerukale ja killustunud ELi tarnesektorile ning ohtudele, mis seonduvad tarbijatele suunatud eksitava või segase teabega.

Seetõttu toetab komisjon ühise turukorralduse tõhustamist ning kalandus- ja vesiviljelussektori abistamist üleminekul säästvatele tootmismeetoditele. Korralduse ja turustamise osas saab palju ära teha, et suurendada tarnete prognoositavust ja vähendada tehingukuluseid. Selle võimalusega rõhutatakse iga peamise sidusrühma rolli, kes pooldab säästvat tegevust. Ühine turukorraldus peaks aitama suurendada kalandus- ja vesiviljelustoodete lisandväärtust olukorras, kus laevastiku toetamise (eelkõige lammutamine vanametalliks ja tegevuse ajutine peatamine) asemel eelistatakse rahalise toetuse andmist nutikatele, loodussõbralikele, uuenduslikele ning turupõhiste kalandus- ja vesiviljelussektori lahendustele.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

Õiguslik alus

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 43 lõige 2.

Subsidiaarsuse põhimõte

Ettepanek tehakse jagatud pädevusse kuuluvas valdkonnas, seetõttu kohaldatakse subsidiaarsuse põhimõtet.

Proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmisel põhjusel.

Ühine kalanduspoliitika on ühine kogu liidule, seetõttu tuleks seda rakendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt vastuvõetud määruse abil.

Peamise eesmärgi – kalandus- ja vesiviljelustööstus, mis tagab jätkusuutlikud majanduslikud, keskkonna- ja sotsiaalsed tingimused ning toiduga kindlustatuse – saavutamiseks on vajalik ja asjakohane kehtestada eeskirjad mere bioloogiliste ressursside kaitseks ja kasutamiseks. Käesolev määrus ei lähe nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 42 ja artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Ühise kalanduspoliitika reguleerimisala hõlmab liidu kalandus- ja vesiviljelustoodete turule suunatud meetmeid. Kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühine korraldus, edaspidi „ühine turukorraldus”, on ühise kalanduspoliitika oluline osa ning peaks toetama selle eesmärkide saavutamist. Kuna praegu toimub ühise kalanduspoliitika läbivaatus, tuleks vastavalt kohandada ka ühist turukorraldust.
- (2) Tuleks läbi vaadata nõukogu 17. detsembri 1999. aasta määrus (EÜ) nr 104/2000 kalandus- ja akvakultuuritooteturu ühise korralduse kohta,³ et võtta arvesse praegu kehtivate eeskirjade rakendamisel avastatud puudusi, hiljutisi arenguid liidu ja maailma turgudel ning kalapüügi ja vesiviljelusega seotud tegevuse vallas toimunud muutusi.
- (3) Ühist turukorraldust käsitlevaid sätteid tuleks rakendada kooskõlas liidu rahvusvaheliste kohustustega, pidades eelkõige silmas Maailma Kaubandusorganisatsiooni sätteid.
- (4) Ühine turukorraldus peaks ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamisele kaasa aitama.

¹ ELT C , , lk .

² ELT C , , lk .

³ EÜT L 17, 21.1.2000, lk 22.

- (5) Kuna neid eesmäärke ei suuda liikmesriigid kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise iseloomu tõttu täiel määral saavutada ning seetõttu, et on vaja võtta ühiseid lisameetmeid, on neid parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (6) On oluline, et ühisturu juhtimisel juhendutaks ühise kalanduspoliitika hea valitsemistava põhimõttest.
- (7) Tootjaorganisatsioonid on ühise kalanduspoliitika ja ühise turukorralduse nõuetekohasel kohaldamisel olulised osalejad. Seetõttu on tarvis tugevdada tootjaorganisatsioonide eesmäärke selle tagamiseks, et nende liikmed viiksid kalapüügi ja vesiviljelusega seotud tegevust ellu jätkusuutlikult, parandaksid toodete turuleviimist ning koguksid vesiviljeluse kohta majanduslikku teavet. Kõnealuste eesmärkide elluviimisel peaksid tootjaorganisatsioonid võtma arvesse liidus valitsevaid erinevaid tingimusi kalandus- ja vesiviljelussektoris, eelkõige väikesemahulise kalapüügi eripära.
- (8) Eri kategooria ettevõtjaid koondavad tootmisharudevahelised organisatsioonid võivad aidata parandada turundustegevuse koordineerimist väärtusahelas ja välja töötada meetmeid, mis on tervele sektorile huvipakkuvad.
- (9) On asjakohane kehtestada ühised tingimused tootjaorganisatsioonide ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustamiseks liikmesriikide poolt, tootjaorganisatsioonide ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide kehtestatud eeskirjade laiendamiseks ning sellest laienemisest tulenevate kulude jagamiseks. Eeskirjade laiendamise menetluse peaks kinnitama komisjon.
- (10) Selleks, et tootjaorganisatsioonid saaksid oma liikmeid suunata säästva kalapüügi ja vesiviljeluse poole, peaksid nad koostama ja riikide pädevatele asutustele esitama tootmis- ja turustamiskava, mis hõlmab eesmärkide saavutamiseks vajalikke meetmeid.
- (11) Püügitegevuse prognoosimatuse tõttu on asjakohane kehtestada mehhanism inimtoiduks kasutatavate kalandustoodete ladustamiseks, et suurendada turu stabiilsust ja suurendada toodetelt saadavat tulu, luues eelkõige lisandväärtust. Kõnealune mehhanism peaks aitama kaasa liidu kohalike turgude stabiliseerimisele ja lähendamisele, et saavutada ühtne turg.
- (12) Tootjaorganisatsioonid võivad tootmis- ja turustamiskavade ning ladustamismehhanismi rahastamiseks luua ühisfondi.
- (13) Selleks, et võtta arvesse hindade erinevust liidus, peaks igal tootjaorganisatsioonil olema õigus teha ettepanek ladustamismehhanismi käivitushinna kohta. Käivitushind ei tohiks kaasa tuua miinimumhindade kehtestamist, mis võiks takistada konkurentsi.
- (14) Kuna kalavarude puhul on tegemist jagatud ressursiga, saavad teatavatel juhtudel varude säästva ja tõhusa kasutamise paremini tagada organisatsioonid, kelle liikmed pärinevad eri liikmesriikidest. Seetõttu on vaja ette näha ka võimalus riikidevaheliste tootjaorganisatsioonide ja tootjaorganisatsioonide liitude loomiseks, mille suhtes kohaldatakse käesolevas määruses kehtestatud konkurentsieeskirju.

- (15) Ühiste turustusnormide kohaldamine peaks võimaldama säästvate toodete turule tarnimist, kalandus- ja vesiviljelustoodete siseturu kogu potentsiaali kasutamist ning ausal konkurentsil põhinevate kaubandussuhete hõlbustamist, parandades seeläbi tootmise tasuvust.
- (16) Kalandus- ja vesiviljelustoodete üha laieneva valiku tõttu on vaja tarbijatele anda minimaalset kohustuslikku teavet toodete põhiomaduste kohta. Toodete eristamise edendamiseks on tarvis arvestada ka lisateabega, mida võib märkida vabatahtlikkuse alusel.
- (17) Aluslepingu artiklis 101 osutatud kokkuleppeid, otsuseid ja tegevusi käsitlevaid konkurentsieeskirju tuleb kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise ja turustamise suhtes kohaldada määral, mis ei takista turgude ühise korralduse toimimist ega ohusta aluslepingu artikli 39 eesmärkide saavutamist.
- (18) On asjakohane kehtestada konkurentsieeskirjad kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise ja turustamise kohta, võttes arvesse kalandus- ja vesiviljelussektori eripära, sealhulgas sektori killustatust, asjaolu, et kalad on jagatud ressurss, ning impordi suurt osatähtsust. Lihtsustamise huvides tuleks 24. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1184/2006 (millega kohaldatakse teatavaid konkurentsieeskirju põllumajandustoodete ja saaduste tootmise ja nendega kauplemise suhtes)⁴ asjakohased sätted lisada käesolevasse määrusesse. Määrust (EÜ) nr 1184/2006 ei tuleks seega enam kohaldada kalandus- ja vesiviljelustoodete suhtes.
- (19) Liidu kalandus- ja vesiviljelustoodete turgu käsitlevat majanduslikku teavet on vaja parandada.
- (20) Selleks, et saaks täiendada või muuta tootjaorganisatsioonide tunnustamise tingimusi ja nõudeid, täiendada või muuta tootmis- ja turustamiskava sisu, määratleda ja muuta ühiseid turustusnorme, täiendada või muuta kohustuslikku teavet ning kehtestada miinimumnõuded ettevõtjatelt tarbijatele vabatahtlikult esitatavale teabele, tuleks komisjonile anda volitused võtta ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaselt vastu õigusakte seoses artiklitega 24, 33, 41 ja 46.
- (21) On eriti oluline, et komisjon viiks ettevalmistustöö käigus läbi asjakohased konsultatsioonid, sealhulgas ekspertide tasandil. Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ajal tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (22) Käesoleva määruse artiklite 25, 31, 34 ja 37 rakendamise ühetaoliste tingimuste tagamiseks tuleks komisjonile anda rakendusvolitused. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusele (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes.
- (23) Nõukogu määrus (EÜ) nr 104/2000 tuleks tunnistada kehtetuks, kuid artikleid 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 ja 39 tuleks kohaldada kuni Euroopa Kalandus- ja Merendusfondi määruse jõustumiseni,

⁴

ELT L 214, 4.8.2006, lk 7.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I peatükk **Üldsätted**

Artikkel 1 *Sisu*

1. Käesolevaga luuakse kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühine korraldus, edaspidi „ühine turukorraldus”.
2. Ühine turukorraldus hõlmab järgmisi vahendeid:
 - a) kutseorganisatsioonid;
 - b) turustusnormid;
 - c) tarbijate teavitamine;
 - d) konkurentsieeskirjad;
 - e) turuteave.

Artikkel 2 *Reguleerimisala*

Ühist turukorraldust kohaldatakse käesoleva määruse I lisas loetletud kalandus- ja vesiviljelustoodete suhtes, mida turustatakse liidus.

Artikkel 3 *Eesmärgid*

Ühine turukorraldus aitab kaasa ühise kalanduspoliitika määruse artiklites 2 ja 3 sätestatud eesmärkide saavutamisele.

Artikkel 4 *Põhimõtted*

Ühises turukorralduses juhendatakse ühise kalanduspoliitika määruse artiklis 4 sätestatud hea valitsemistava põhimõtetest.

Artikkel 5 *Mõisted*

Käesolevas määruses kasutatakse ühise kalanduspoliitika määruse artiklis 3 osutatud mõisteid. Lisaks kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (a) „kalandustooted” – mis tahes kalapüügitegevuse abil saadud veeorganismid või neist valmistatud tooted, mis on loetletud I lisas;
- (b) „vesiviljelustooted” – mis tahes vesiviljelustegevuse abil saadud veeorganismid oma elutsükli mis tahes etapil või neist valmistatud tooted, mis on loetletud I lisas;
- (c) „tootja” – füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab tootmisvahendeid kalandus- või vesiviljelustoodete hankimiseks eesmärgiga need turule viia;
- (d) „kalandus- või vesiviljelussektor” – majandussektor, mis hõlmab kõiki kalandus- või vesiviljelustoodete tootmis-, töötlemis- ja turustustegevusi;
- (e) „turul kättesaadavaks tegemine” – kalandus- või vesiviljelustoote tarnimine liidu turule kaubandustegevuse käigus toote levitamiseks, tarbimiseks või kasutamiseks, kas tasu eest või tasuta;
- (f) „turuleviimine” – kalandus- või vesiviljelustoote esmakordselt liidu turul kättesaadavaks tegemine.

II peatükk

Kutseorganisatsioonid

I JAGU

MOODUSTAMINE, EESMÄRGID JA MEETMED

Artikkel 6

Kalandussektori tootjaorganisatsioonide moodustamine

Ühes või mitmes liikmesriigis tegutsevad kalandussektori tootjad võivad omal algatusel moodustada kalandussektori tootjaorganisatsioone, mida tunnustatakse II jao kohaselt.

Artikkel 7

Kalandussektori tootjaorganisatsioonide eesmärgid

Kalandussektori tootjaorganisatsioonidel on järgmised eesmärgid:

- (a) oma liikmete majanduslikult tasuva püügitegevuse soodustamine täies kooskõlas ühise kalanduspoliitika määruses ja keskkonnakaitsealastes õigusaktides sätestatud looduskaitsepoliitikaga;
- (b) kaubanduslike kalavarude soovimatu saagiga tegelemine;
- (c) oma liikmete kalandustoodete turuleviimise tingimuste parandamine;
- (d) turgude stabiliseerimine;
- (e) tootjate tulususe parandamine.

Artikkel 8
Kalandussektori tootjaorganisatsioonide rakendatavad meetmed

Artiklis 7 sätestatud eesmärkide saavutamiseks võivad kalandussektori tootjaorganisatsioonid rakendada järgmisi meetmeid:

- (a) oma liikmete püügitegevuse planeerimine;
- (b) kaubanduslike kalavarude soovimatu püügi võimalikult otstarbekas kasutamine:
 - kasutades lossitud tooteid, mis ei vasta artikli 39 lõike 2 punktis a osutatud turustuskõlblikule miinimumsuurusele, muul otstarbel kui inimtoiduks;
 - viies turule lossitud tooteid, mis vastavad artikli 39 lõike 2 punktis a osutatud turustuskõlblikule miinimumsuurusele;
 - jagades lossitud tooteid tasuta heategevuslikul eesmärgil;
- (c) tootmise kohandamine turunõuetele;
- (d) pakkumise suunamine ja liikmete toodete turustamine;
- (e) kalandustoodete ajutise ladustamise korraldamine kooskõlas artiklitega 35 ja 36;
- (f) liikmete tegevuse ja tootjaorganisatsiooni kehtestatud eeskirjade kooskõla kontrollimine ning meetmete võtmine selle tagamiseks.

Artikkel 9
Vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonide moodustamine

Ühes või mitmes liikmesriigis tegutsevad vesiviljelussektori tootjad võivad omal algatusel moodustada vesiviljelussektori tootjaorganisatsioone, mida tunnustatakse II jao kohaselt.

Artikkel 10
Vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonide eesmärgid

Vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonidel on järgmised eesmärgid:

- (a) oma liikmete vesiviljelusega seotud tegevuse jätkusuutlikkuse soodustamine, pakkudes neile arenguvõimalusi;
- (b) panustamine toiduainetega varustamisse ning tööhõivesse rannikuäärsetel aladel ja maapiirkondades;
- (c) selle kindlustamine, et liikmete tegevus vastab ühise kalanduspoliitika määruse artiklis 51 osutatud riiklikele strateegiakavadele;
- (d) oma liikmete vesiviljelustoodete turuleviimise tingimuste parandamine;

- (e) tootjate tulususe parandamine.

Artikkel 11

Vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonide rakendatavad meetmed

Artiklis 10 osutatud eesmärkide saavutamiseks võivad vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonid rakendada järgmisi meetmeid:

- (a) vastutustundliku ja säästva vesiviljeluse edendamine, eelkõige seoses keskkonnakaitse, loomaterwise- ja -heaoluga;
- (b) tootmise kohandamine turunõuetele;
- (c) pakkumise suunamine ja liikmete toodete turustamine;
- (d) liikmete tegevuse ja tootjaorganisatsiooni kehtestatud eeskirjade kooskõla kontrollimine ning meetmete võtmine selle tagamiseks.
- (e) teabe kogumine turustatud toodete kohta, sealhulgas majanduslik teave esmamüügi kohta ja toodanguprognosisid.

Artikkel 12

Tootjaorganisatsioonide liitude moodustamine

1. Ühes või mitmes liikmesriigis tunnustatud tootjaorganisatsioonid võivad omal algatusel moodustada kalandus- või vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonide liidu.
2. Tootjaorganisatsioonide suhtes kohaldatavaid käesoleva määruse sätteid kohaldatakse tootjaorganisatsioonide liitude suhtes, kui ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 13

Tootjaorganisatsioonide liitude eesmärgid

Kalandus- või vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonide liidul on järgmised eesmärgid:

- (a) artiklites 7 ja 10 sätestatud liitu kuuluvate tootjaorganisatsioonide eesmärkide parem saavutamine;
- (b) liitu kuuluvatele tootjaorganisatsioonidele ühist huvi pakkuvate tegevuste koordineerimine ja arendamine.

Artikkel 14

Tootmisharudevaheliste organisatsioonide moodustamine

Ühes või mitmes liikmesriigis tegutsevad kalandus- ja vesiviljelussektori ettevõtjad võivad omal algatusel moodustada tootmisharudevahelise organisatsiooni, mida tunnustatakse II jao kohaselt.

Artikkel 15
Tootmisharudevaheliste organisatsioonide eesmärgid

Tootmisharudevahelistel organisatsioonidel on järgmised eesmärgid:

- (a) liidu kalandus- ja vesiviljelustoodete turul kättesaadavaks tegemise tingimuste parandamine;
- (b) liidu kalandus- ja vesiviljelustoodete turuleviimise ja turul kättesaadavaks tegemise paremale koordineerimisele kaasa aitamine.

Artikkel 16
Tootmisharudevaheliste organisatsioonide rakendatavad meetmed

Artiklis 15 osutatud eesmärkide saavutamiseks võivad tootmisharudevahelised organisatsioonid rakendada järgmisi meetmeid:

- (a) liidu õigusaktidega vastavuses olevate standardlepingute koostamine;
- (b) liidu kalandus- ja vesiviljelustoodete propageerimine mittediskrimineerival viisil, kasutades selleks sertifitseerimise pakutavaid võimalusi, eriti päritolunimetuste, kvaliteedimärkide, geograafiliste tähiste ja jätkusuutlikkuse eeliseid;
- (c) liidu või riigi eeskirjadest karmimate eeskirjade kehtestamine kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise ja turustamise suhtes;
- (d) tootmise ja turuga seotud kvaliteedi, teadlikkuse ja läbipaistvuse suurendamine;
- (e) teadus- ja turu-uuringute teostamine ning turu parima toimimise meetodika arendamine, kaasa arvatud info-ja kommunikatsioonitehnoloogia valdkonnas;
- (f) teabe jagamine ja uuringute teostamine, mis on vajalikud jätkusuutliku tarne tagamiseks, mis koguselt, kvaliteedilt ja hinnalt vastab turunõuetele ja tarbijate ootustele;
- (g) liikmete tegevuse ja tootmisharudevahelise organisatsiooni kehtestatud eeskirjade kooskõla kontrollimine ning meetmete võtmine selle tagamiseks.

II JAGU
TUNNUSTAMINE

Artikkel 17
Tootjaorganisatsioonide tunnustamine

Liikmesriigid võivad kalandus- või vesiviljelussektori tootjaorganisatsioonidena tunnustada kõiki kalandus- või vesiviljelussektori tootjarühmi, kes seda tunnustust taotleavad, tingimusel et:

- (a) nende majandustegevus nende territooriumil või selle osal on piisav, eelkõige seoses liikmete arvu ja turustatava toodangu mahuga;
- (b) neil on liikmesriigi õiguse kohaselt juriidilise isiku staatus, nende ametlik peakorter asub kõnealuse liikmesriigi territooriumil ning nad on seal asutatud;
- (c) nad on suutelised järgima artiklites 7 ja 10 sätestatud eesmärgi;
- (d) nad peavad kinni VI peatükis sätestatud konkurentsieeskirjadest;
- (e) neil ei ole asjaomasel turul valitsevat seisundit, kui see ei ole vajalik aluslepingu artikli 39 eesmärkide saavutamiseks.

Artikkel 18

Tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustamine

Liikmesriigid võivad tootmisharudevaheliste organisatsioonidena tunnustada kõiki nende territooriumil asutatud ja nõuetekohase taotluse esitanud rühmi, võttes arvesse liidu eeskirju eelkõige konkurentsi valdkonnas, tingimusel et:

- (a) nad esindavad märkimisväärset osa vastava valdkonna või vastavate valdkondade vähemalt kahest järgnevast tegevusest: kalandus- ja vesiviljelustoodete või nende töötlemisel saadud toodete tootmine, turustamine ja töötlemine;
- (b) nad ei tegele ise kalandus-ja vesiviljelustoodete ning nende töötlemisel saadud toodete tootmise, töötlemise või turustamisega;
- (c) neil on liikmesriigi õiguse kohaselt juriidilise isiku staatus, nende ametlik peakorter asub kõnealuse liikmesriigi territooriumil ning nad on seal asutatud;
- (d) nad suudavad täita artiklis 15 sätestatud eesmärgi;
- (e) nad arvestavad tarbijate huvidega;
- (f) nad ei takista ühise turukorralduse ladusat toimimist.

Artikkel 19

Liikmesriikide teostatavad kontrollid ja tunnustuse tühistamine

Liikmesriigid kontrollivad korrapäraselt, kas tootjaorganisatsioonid ja tootmisharudevahelised organisatsioonid vastavad artiklites 17 ja 18 sätestatud tunnustamise tingimustele ning tühistavad vajaduse korral tootjaorganisatsioonide ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustuse.

Artikkel 20
Riikidevahelised tootjaorganisatsioonid, tootjaorganisatsioonide liidud ja
tootmisharudevahelised organisatsioonid

Need liikmesriigid, kelle kodanikud on teise liikmesriigi territooriumil moodustatud tootjaorganisatsiooni või ja tootmisharudevahelise organisatsiooni liikmed, ning need liikmesriigid, kus asub tootjaorganisatsioonide liidu ametlik peakorter, viivad koostöös vastavate liikmesriikidega sisse halduskoostöö, mis on vajalik asjaomase organisatsiooni või liidu tegevuse kontrollimiseks.

Artikkel 21
Kalapüügivõimaluste eraldamine

Tootjaorganisatsioon, mille liikmed on eri liikmesriikide kodanikud, või eri liikmesriikides tunnustatud tootjaorganisatsioonide liit peab oma ülesandeid täitma nii, et see ei piira selliste sätete kohaldamist, millega reguleeritakse kalapüügivõimaluste jaotamist liikmesriikide vahel vastavalt ühise kalanduspoliitika määruse artiklile 16.

Artikkel 22
Komisjoni teavitamine

Liikmesriigid teatavad komisjonile elektrooniliselt kõik tunnustuse andmise või tühistamise otsused.

Artikkel 23
Komisjoni teostatavad kontrollid

Selleks, et tagada artiklites 17 ja 18 sätestatud tootjaorganisatsioonide või tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustamise tingimuste täitmine, võib komisjon teostada kontrole ning vajaduse korral nõuda, et liikmesriigid tühistaksid tootjaorganisatsioonide või tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustuse.

Artikkel 24
Delegeeritud õigusaktid

Komisjonil on artikli 50 kohaselt õigus vastu võtta delegeeritud õigusakte, et:

- (a) muuta või täiendada artiklites 17 ja 18 osutatud tunnustamise tingimusi. Kõnealused eeskirjad võivad hõlmata tootjaorganisatsioonide või tootmisharudevaheliste organisatsioonide sisemist toimimist, nende põhikirja, finants- ja eelarvesätteid, liikmete kohustusi ning eeskirjade täitmise tagamise meetmeid, sealhulgas karistusi;
- (b) kehtestada eeskirju nende kontrollide sageduse, sisu ja praktiliste meetodite kohta, mida liikmesriigid peavad teostama artiklite 20 ja 21 kohaselt.

Artikkel 25
Rakendusaktid

1. Komisjon võtab vastu rakendusõigusakte seoses järgnevaga:
 - a) tähtjad ja menetlused, mida liikmesriigid peavad järgima seoses tootjaorganisatsioonide või tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustamisega vastavalt artiklitele 17 ja 18 või sellise tunnustuse tühistamisega vastavalt artiklile 19;
 - b) vorm, tähtjad ja menetlused, mida liikmesriigid peavad järgima, teatades komisjonile artikli 22 kohaselt kõik tunnustuse andmise või tühistamise otsused.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud rakendusaktid võetakse vastu vastavalt artiklis 51 osutatud kontrollimenetlusele.

III JAGU
EESKIRJADE LAIENDAMINE

Artikkel 26
Tootjaorganisatsioonide eeskirjade laiendamine

1. Liikmesriik võib tootjaorganisatsiooni siseselt kokkulepitud eeskirjad muuta kohustuslikuks organisatsiooni mittekuuluvatele tootjatele, kes turustavad üht või mitut toodet valdkonnas, kus tootjaorganisatsioon on esindav, tingimusel et:
 - (a) tootjaorganisatsiooni käsitatakse ühes liikmesriigis tootmist ja turustamist esindavana ning organisatsioon esitab riigi pädevatele asutustele vastava taotluse;
 - (b) laiendatavad eeskirjad käsitlevad artikli 8 punktides a, b, c, d ja e sätestatud tootjaorganisatsioonide meetmeid.
2. Lõike 1 punkti a kohaldamisel käsitatakse kalandussektori tootjaorganisatsiooni esindavana, kui tema osa asjaomase toote turustatud kogustest eelneval aastal on vähemalt 65 % valdkonnas, mille suhtes on tehtud ettepanek eeskirju laiendada.
3. Lõike 1 punkti a kohaldamisel käsitatakse vesiviljelussektori tootjaorganisatsiooni esindavana, kui tema osa asjaomase toote turustatud kogustest eelneval aastal on vähemalt 40 % valdkonnas, mille suhtes on tehtud ettepanek eeskirju laiendada.
4. Tootjaorganisatsioonidesse mittekuuluvatele tootjatele laiendatavaid eeskirju kohaldatakse minimaalselt 90 päeva ja maksimaalselt 12 kuud.

Artikkel 27
Tootmisharudevaheliste organisatsioonide eeskirjade laiendamine

1. Liikmesriik võib mõned tootmisharudevahelise organisatsiooni kokkulepped, otsused või kooskõlastatud tegevused muuta teatavas valdkonnas või teatavates valdkondades kohustuslikuks ettevõtjatele, kes ei kuulu kõnealusesse organisatsiooni, tingimusel et:
 - (a) tootmisharudevahelise organisatsiooni poolt on ellu viidud vähemalt 65 % vähemalt kahest järgnevast tegevusest: asjaomase toote tootmine, turustamine või töötlemine eelneva aasta jooksul liikmesriigi vastavas valdkonnas või vastavates valdkondades, ning organisatsioon esitab riigi pädevatele asutustele vastava taotluse;
 - (b) muudele ettevõtjatele laiendatavad eeskirjad käsitlevad artikli 16 punktides a, b, c, d, e ja f sätestatud tootmisharudevaheliste organisatsioonide meetmeid ega kahjusta asjaomase liikmesriigi või liidu teisi ettevõtjaid.
2. Eeskirjade laiendamise võib muuta siduvaks maksimaalselt kolmeks aastaks.

Artikkel 28
Kohustus

Eeskirjade laiendamisel organisatsiooni mitteliikmetele vastavalt artiklitele 26 ja 27 võivad asjaomased liikmesriigid otsustada, et organisatsiooni mitteliikmed on kohustatud tasuma tootjaorganisatsioonile või tootmisharudevahelisele organisatsioonile täielikult või osaliselt summa, mis vastab selle liikmete tehtud ja eeskirjade laiendamise kohaldamisest tulenevatele kuludele.

Artikkel 29
Komisjoni luba

1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni eeskirjadest, mille nad kavatsevad teha artiklite 26 ja 27 kohaselt teatava valdkonna või teatavate valdkondade kõigile tootjatele või ettevõtjatele kohustuslikuks.
2. Komisjon võtab vastu otsuse, millega kiidetakse liikmesriigi teavitatud eeskirjade laiendamine heaks, kui:
 - (a) järgitakse artiklite 26 ja 27 sätteid;
 - (b) peetakse kinni VI peatükis sätestatud konkurentsieeskirjadest;
 - (c) laiendamine ei ohusta vaba kaubandust;
 - (d) ei ohustata aluslepingu artiklis 39 sätestatud eesmärkide saavutamist.
3. Kahe kuu jooksul pärast teate saamist teeb komisjon otsuse, kiites laiendamise heaks või sellest keeldudes, ning teatab sellest liikmesriikidele. Kui komisjon ei ole teinud

otsust kahe kuu jooksul, loetakse, et komisjon on eeskirjade laiendamise heaks kiitnud.

Artikkel 30
Loa tühistamine

Komisjon võib teostada kontrolli ja eeskirjade laiendamise loa tühistada, leides, et mõni loa andmise tingimustest ei ole täidetud. Komisjon teatab sellest liikmesriikidele.

Artikkel 31
Rakendusaktid

Komisjon kehtestab artikli 29 lõikes 1 nimetatud teate vormi ja menetlust käsitlevad eeskirjad rakendusaktidega, mis võetakse vastu vastavalt artiklis 51 osutatud kontrollimenetlusele.

IV JAGU
TOOTMISE JA TURUSTAMISE PLANEERIMINE

Artikkel 32
Tootmis- ja turustamiskava

1. Artiklis 3 sätestatud eesmärkide saavutamiseks esitab iga tootjaorganisatsioon oma riigi pädevatele asutustele tootmis- ja turustamiskava.
2. Kava kiidab heaks liikmesriik. Pärast kava heakskiitmist hakkab tootjaorganisatsioon kava viivitamata rakendama.
3. Tootjaorganisatsioonid võivad tootmis- ja turustamiskava muuta ning muudatus esitatakse heakskiitmiseks liikmesriigi pädevatele asutustele.
4. Tootjaorganisatsioon koostab lõikes 1 osutatud tootmis- ja turustamiskava alusel oma tegevuse kohta aastaaruande ja esitab selle liikmesriigi pädevatele asutustele.
5. Liikmesriigid teostavad kontrolle selle tagamiseks, et tootjaorganisatsioonid täidavad käesolevas artiklis sätestatud kohustusi.

Artikkel 33
Delegeeritud õigusaktid

Komisjonil on artikli 50 kohaselt õigus vastu võtta delegeeritud õigusakte, et kehtestada eeskirjad artikli 32 lõikes 1 osutatud tootmis- ja turustamiskava sisu kohta.

Artikkel 34
Rakendusaktid

Komisjon kehtestab korra ja tähtajad, mida tootjaorganisatsioonid peavad järgima artiklis 32 osutatud tootmis- ja turustamiskava esitamisel ning mida liikmesriigid peavad järgima

kõnealuse kava heakskiitmisel, rakendusaktidega, mis võetakse vastu vastavalt artiklis 51 osutatud kontrollimenetlusele.

V jagu

Turgude stabiliseerimine

Artikkel 35

Ladustamismehhanism

Tootjaorganisatsioonid võivad rahastada käesoleva määruse II lisas loetletud kalandustoodete ladustamist, tingimusel et:

- (a) tooted on pandud müüki tootjaorganisatsioonide poolt, kuid artiklis 36 osutatud käivitushinnaga ei ole neile leitud ostjat;
- (b) tooted vastavad artikli 39 kohaselt vastuvõetud turustusnormidele ja on inimtoiduks piisavalt kvaliteetsed;
- (c) tooteid stabiliseeritakse või töödeldakse külmutamise (laeva pardal või maismaal asuvates rajatistes), soolamise, kuivatamise, marineerimise ning vajaduse korral keetmise ja pastöriseerimise teel, ning ladustatakse. Eespool loetletud toiminguga võivad kaasneda fileerimine või tükeldamine ja vajaduse korral pea eemaldamine;
- (d) ladustatud tooted viiakse hiljem uuesti turule inimtoiduks.

Artikkel 36

Ladustamismehhanismi käivitushinnad

- 1. Enne iga aasta algust võib iga tootjaorganisatsioon II lisas loetletud kalandustoodete puhul teha ettepaneku artiklis 35 osutatud ladustamismehhanismi käivitushinna kohta.
- 2. Käivitushind ei või ületada 80 % kõnealuse toote kaalutud keskmisest hinnast, mis on registreeritud asjaomase tootjaorganisatsiooni tegevusvaldkonnas käivitushinna kehtestamise aastale vahetult eelnenud kolme aasta jooksul.
- 3. Käivitushinna kindlaksmääramisel tuleb arvesse võtta järgmist:
 - (a) tootmise ja nõudluse suundumused;
 - (b) turuhindade stabiliseerimine;
 - (c) turgude lähendamine;
 - (d) tootjate sissetulekud;
 - (e) tarbijate huvid.

4. Oma territooriumil tunnustatud tootjaorganisatsioonide ettepanekute analüüsi järel määravad liikmesriigid kindlaks tootjaorganisatsioonide kohaldatavad käivitushinnad. Kõnealused hinnad kehtestatakse lõigetes 2 ja 3 osutatud tingimuste kohaselt. Hinnad tehakse avalikult kättesaadavaks.

Artikkel 37
Rakendusaktid

Vastavalt artiklis 51 osutatud kontrollimenetlusele vastuvõetud rakendusaktidega kehtestab komisjon eeskirjad, milles käsitletakse vormi, mida järgides peavad liikmesriigid käivitushinnad artikli 36 lõike 4 kohaselt avaldama.

VI JAGU

ÜHISFOND

Artikkel 38
Ühisfond

Iga tootjaorganisatsioon võib luua ühisfondi, mida kasutatakse üksnes järgmiste meetmete rahastamiseks:

- (a) liikmesriikide poolt artikli 32 kohaselt heakskiidetud tootmis- ja turustamiskavad;
- (b) artiklite 35 ja 36 kohaselt kehtestatud ladustamismehhanism.

III peatükk
Turustusnormid

Artikkel 39
Turustusnormide kehtestamine

1. I lisas loetletud inimtoiduks mõeldud toodete suhtes võib kehtestada ühised turustusnormid.
2. Lõikes 1 osutatud normid võivad eelkõige olla seotud järgnevaga:
 - (a) turustuskõlblik miinimumsuurus, mis kehtestatakse parimaid olemasolevaid teaduslikke nõuandeid arvestades kooskõlas ühise kalanduspoliitika määruise artikli 15 lõikes 3 osutatud kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtudega.
 - (b) konservide spetsifikaadid, kooskõlas säilitamistingimuste ja rahvusvaheliste kohustustega.
3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamine ei piira järgmist:

- a) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 853/2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad;⁵
- b) nõukogu määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks⁶ ning
- c) nõukogu määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks⁷.

Artikkel 40 *Turustusnormide täitmine*

1. Tooteid, mille suhtes on kehtestatud turustusnormid, võib liidus inimtoiduks turustada üksnes kõnealuste normide kohaselt.
2. Liikmesriigid kontrollivad, kas tooted, mille suhtes kohaldatakse ühiseid turustusnorme, vastavad kõnealustele normidele. Kontrollle võib teostada kõikidel turustusetappidel ja vedamise ajal.
3. Kõiki lossitud kalandustooteid, sealhulgas turustusnormidele mittevastavaid tooteid, võib liikmesriikide vastutusel jagada tasuta liidus asutatud heategevusühingutele või isikutele, kellel on vastavalt liikmesriigi õigusaktidele õigus saada sotsiaalabi.

Artikkel 41 *Delegeeritud õigusaktid*

Komisjonil on artikli 50 kohaselt õigus vastu võtta delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks artikli 39 lõikes 1 osutatud ühised turustusnormid seoses kvaliteedi, suuruse või kaalu, pakendamise, esitusviisi ja märgistamisega ning, kui normide rakendamisest saadud kogemused nõuavad, norme muuta, tagades samas, et nõuded määratakse kindlaks õiglasel ja läbipaistval viisil.

IV peatükk **Tarbijate teavitamine**

Artikkel 42 *Kohustuslik teave*

1. I lisa punktides a, b, c ja e osutatud ning liidus turustatavaid kalandus- ja vesiviljelustooteid võib päritolust olenemata lõpptarbijale jaemüügiks pakkuda ainult siis, kui asjaomasel märgistusel või etiketil esitatakse:

⁵ ELT L 139, 30.4.2004, lk 55.

⁶ ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.

⁷ ELT L 343, 22.12.2009, lk 1.

- (a) liigi tootenimetus;
 - (b) tootmismeetod, eelkõige järgmiste sõnadega: „...püütud...” või „...püütud mageveekogust...” või „...kasvatatud...”;
 - (c) piirkond, kust toode on püütud või kus see on kasvatatud.
 - (d) kalandus- või vesiviljelustoodete püügikuupäev;
 - (e) teave selle kohta, kas toode on värske või sulatatud;
2. I lisa punktides h ja i osutatud ning liidus turustatavaid kalandus- ja vesiviljelustooteid võib päritolust olenemata lõpptarbijale jaemüügiks pakkuda ainult siis, kui asjaomasel märgistusel või etiketil esitatakse:
- (a) liigi tootenimetus;
 - (b) tootmismeetod, eelkõige järgmiste sõnadega: „...püütud...” või „...püütud mageveekogust...” või „...kasvatatud...”;
 - (c) piirkond, kust toode on püütud või kus see on kasvatatud.
3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teave peab olema selge ja eristatav.
4. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamine ei piira järgmist:
- a) direktiiv 2000/13/EÜ, 20. märts 2000, toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta;⁸
 - b) nõukogu määrus (EMÜ) nr 2136/89, 21. juuni 1989, millega sätestatakse sardiinikonservide ühised turustusnormid;⁹
 - c) nõukogu määrus (EMÜ) nr 1536/92, 9. juuni 1992, millega sätestatakse tuuni- ja pelamiidikonservide ühised turustusnormid¹⁰.

Artikkel 43 *Tootenimetus*

Artikli 42 lõike 1 punkti a ja lõike 2 punkti a kohaldamisel koostavad ja avaldavad liikmesriigid oma territooriumil heakskiidetud tootenimetuste loetelu. Loetelus esitatakse:

- a) iga liigi teaduslik nimi vastavalt FishBase teabesüsteemile;
- b) liigi nimi liikmesriigi ametlikus keeles või ametlikes keeltes;
- c) vajaduse korral mõni muu kohalikult või piirkondlikult heakskiidetud või lubatud nimi.

⁸ EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29.

⁹ EÜT L 212, 22.7.1989, lk 79.

¹⁰ EÜT L 163, 17.6.1992, lk 1.

Artikkel 44
Märge püügi- või tootmispiirkonna kohta

1. Artikli 42 lõike 1 punkti c ja lõike 2 punkti c kohane märge püügi- või tootmispiirkonna kohta hõlmab järgmist teavet:
 - (a) merest püütud kalandustoodete puhul FAO püügipiirkondade loetellu kuuluva püügipiirkonna, alapiirkonna või rajooni nimi;
 - (b) mageveekogust püütud kalandustoodete puhul viide liikmesriigile või kolmandale riigile, kust kõnealune toode pärineb;
 - (c) vesiviljelustoodete puhul viide liikmesriigile või kolmandale riigile, kus kõnealune toode läbib viimase ja vähemalt kolmekuulise kasvatus- või viljelusetapi.
2. Lisaks lõikes 1 osutatud teabele võivad ettevõtjad märkida täpsema püügi- või tootmispiirkonna.

Artikkel 45
Vabatahtlik lisateave

1. Lisaks artikli 42 kohaselt nõutud kohustuslikule teabele võib vabatahtlikult esitada järgmist teavet:
 - a) keskkonnateave;
 - b) eetiline või sotsiaalne teave;
 - c) andmed tootmismeetodite kohta;
 - d) andmed tootmistavade kohta;
 - e) andmed toote toiteväärtuse kohta.
2. Vabatahtlikku teavet ei esitata nii, et see piiraks märgistusel või etiketil kohustusliku teabe jaoks olemasolevat pinda.
3. Lõike 1 kohaldamine ei piira järgmist:
 - a) direktiiv 2000/13/EÜ;
 - b) 24. septembri 1990. aasta direktiiv 90/496/EMÜ toidu toitumisalase teabega märgistuse kohta¹¹;
 - c) 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta¹²;

¹¹ EÜT L 276, 6.10.1990, lk 40.

¹² ELT L 404, 30.12.2006, lk 9.

- d) määrus (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta¹³;
- e) määrus (EÜ) nr 509/2006, põllumajandustoodete ja toidu garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kohta¹⁴ ning
- f) määrus (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta.

Artikkel 46
Delegeeritud õigusaktid

Komisjonil on artikli 50 kohaselt õigus vastu võtta delegeeritud õigusakte, et:

- a) täiendada või muuta artikli 42 lõikes 1, artikli 42 lõikes 2 ning artiklites 43 ja 44 osutatud kohustuslikke teavitamisnõudeid, tagades samas, et kohustuslik teave esitatakse õiglasel ja läbipaistval viisil;
- b) kehtestada miinimumnõuded artikli 45 lõikes 1 osutatud ja ettevõtjate poolt vabatahtlikult esitatavale teabele, tagades samas, et vabatahtlike andmete esitamise tingimused on täpsed, läbipaistvad ja mittediskrimineerivad.

V peatükk
Konkurentsieeskirjad

Artikkel 47
Konkurentsieeskirjade kohaldamine

Aluslepingu artikli 101 lõikes 1 ja artiklis 102 osutatud kokkulepete, otsuste ja tegevuste suhtes, mis seonduvad kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise või turustamisega, kohaldatakse aluslepingu artikleid 101–106 ja nende rakendussätteid.

Artikkel 48
Konkurentsieeskirjade kohaldamise erandid

1. Olenemata käesoleva määruse artiklist 47 ei kohaldata aluslepingu artikli 101 lõiget 1 tootjaorganisatsioonide selliste kokkulepete, otsuste ja tegevuste suhtes, mis seonduvad kalandus- ja vesiviljelustoodete tootmise või müügi või ühiste seadmete kasutamisega kõnealuste toodete ladustamiseks, käitlemiseks või töötlemiseks, ja mis:
 - (a) on vajalikud aluslepingu artiklis 39 sätestatud eesmärkide saavutamiseks ning
 - b) ei kohusta kehtestama ühesuguseid hindu;

¹³ ELT L 93, 31.3.2006, lk 12.

¹⁴ ELT L 93, 31.3.2006, lk 1.

- c) ei põhjusta liidu turgude mis tahes vormis jaotamist;
 - d) ei välista konkurentsi;
 - e) ei ohusta aluslepingu artikli 39 eesmärkide saavutamist.
2. Olenemata käesoleva määruse artiklist 47 ei kohaldata aluslepingu artikli 101 lõiget 1 tootmisharudevaheliste organisatsioonide selliste kokkulepete, otsuste ja tegevuste suhtes, mis:
- (a) on vajalikud aluslepingu artiklis 39 sätestatud eesmärkide saavutamiseks ning
 - (b) ei kohusta kohaldama kindlaksmääratud hinda;
 - (c) ei põhjusta liidu turgude mis tahes vormis jaotamist;
 - (d) ei kohalda teiste kaubanduspartneritega tehtavate võrdväärsete tehingute suhtes teistsuguseid tingimusi, pannes neid sellega ebasoodsasse konkurentsiolukorda;
 - (e) ei kõrvalda konkurentsi kõnealuste toodete olulise osa suhtes;
 - (f) ei loo konkurentsipiiranguid, mis ei ole hädavajalikud ühise kalanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks.

VI peatükk

Turuteave

Artikkel 49

Turuteave

1. Komisjon:
- (a) kogub, analüüsib ja levitab tarneahelas majandusala teavet ja teadmisi liidu kalandus- ja vesiviljelustoodete turu kohta, arvestades rahvusvahelist konteksti;
 - (b) jälgib regulaarselt hindu liidu kalandus- ja vesiviljelustoodete tarneahelas ning analüüsib turusuundumusi;
 - (c) korraldab sihtotstarbelisi turu-uuringuid ning kehtestab hinnakujundust käsitlevate uuringute metoodika.
2. Lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamiseks rakendab komisjon järgmisi meetmeid:
- (a) liidu õigusaktide kohaselt kogutud ning kalandus- ja vesiviljelustooteid käsitleva olemasoleva teabe kättesaadavuse hõlbustamine;
 - (b) turuteabe asjakohasel tasandil sidusrühmadele kättesaadavaks tegemine.
3. Liikmesriigid toetavad lõikes 1 osutatud eesmärkide saavutamist.

VII peatükk

Menetlussätted

Artikkel 50 *Delegeerimine*

1. Delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise volitused antakse komisjonile käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklites 24, 33, 41 ja 46 osutatud volitused antakse kindlaksmääramata ajaks alates [...].
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 24, 33, 41 ja 46 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle üheaegselt teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud kooskõlas artiklitega 24, 33, 41 ja 46, jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid kahe kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppemist komisjonile teatanud, et nad ei kavatse vastuväiteid esitada. Kõnealust ajavahemikku võib Euroopa Parlamendi või nõukogu taotluse korral kahe kuu võrra pikendada.

Artikkel 51 *Rakendamine*

1. Komisjoni abistab komitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

VIII peatükk

Lõppsätted

Artikkel 52 *Määruse (EÜ) nr 1184/2006 muutmine*

Määruse (EÜ) nr 1184/2006 artiklile 1 lisatakse järgmised sõnad:

„ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr ... (kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta).(*)

(*) ELT ...”

Artikkel 53

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 104/2000 tunnistatakse kehtetuks. Artikleid 9, 10, 11, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 34, 35, 36, 37, 38 ning 39 kohaldatakse siiski kuni 31. detsembrini 2013.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele kooskõlas III lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 54

Läbivaatamine

Komisjon esitab enne 2022. aasta lõppu Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta.

Artikkel 55

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2013, välja arvatud artiklid 32, 35 ja 36, mida kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja aluslepingute kohaselt liikmesriikides vahetult kohaldatav.

Brüssel, [...]

Euroopa Parlamendi nimel
president [...]

Nõukogu nimel
eesistuja [...]

ILISA

CN-kood	Kauba kirjeldus
a) 0301	Eluskala
0302	Värske või jahutatud kala (v.a rubriigis 0304 esitatud kalafilee ja muu kalaliha)
0303	Külmutatud kala, v.a kalafileed ja muu rubriigi 0304 kalaliha
0304	Kalafileed ja muu kalaliha (k.a kalahakkliha), värske, jahutatud või külmutatud
b) 0305	Kuivatatud, soolatud või soolvees kala; külm- või kuumsuitsukala; inimtoiduks kõlblik kalajahu, -pulber ja -graanulid
c) 0306	Vähid, puhastatud või puhastamata, elusad, värsked, jahutatud, külmutatud, kuivatatud, soolvees või soolatud; vees või aurus keedetud vähid (puhastamata), olenemata sellest, kas jahutatud või jahutamata, külmutatud, kuivatatud või soolatud või mitte; inimtoiduks kõlblik jahu ja graanulid vähkidest
0307	Limused, karbis või karbita, elusad, värsked, jahutatud, külmutatud, kuivatatud, soolvees või soolatud; muud veesलगrootud (v.a vähid ja limused), elusad, värsked, jahutatud, külmutatud, kuivatatud, soolatud või soolvees; inimtoiduks kõlblik jahu ja graanulid muudest veesलगrootutest peale vähkide
d)	Mujal nimetamata loomsed tooted; inimtoiduks kõlbmatud surnud loomad grupist 1 või 3: – muud – – tooted kaladest, vähkidest, limustest või muudest vees elavatest selgrootutest; surnud loomad grupist 3: – – – kalajäätmed 0511 91 10 – – – muud 0511 91 90
e) 1212 20 00	– mere- ja muud vetikad
f)	Kalade või mereimetajate rasvad, õlid ja nende fraktsioonid (rafineeritud või rafineerimata, kuid keemiliselt modifitseerimata):
1504 10	– kalamaksaõli ja selle fraktsioonid
1504 20	– kalarasvad ja -õlid ning nende fraktsioonid (v.a kalamaksaõli)
g) 1603 00	Ekstraktid ja mahlad lihast, kalast, vähkidest, limustest või muudest veesलगrootutest
h) 1604	Kalatooted ja -konservid; kaaviar ja kalamarjast valmistatud kaaviariasendajad
i) 1605	Tooted ja konservid vähkidest, limustest või muudest veesलगrootutest
j)	Pastatooted, kuumtöödeldud või kuumtöötlemata, täidisega (näiteks liha- või muu täidisega)

või täidiseta, muul viisil toiduks valmistatud või mitte: spagetid, makaronid, nuudlid, lasanje, *gnocchi*, ravioolid, *cannaroni* jms; kuskuss, valmistoiduna või mitte

- 1902 20 – täidisega pastatooted, kuumtöödeldud või muul viisil toiduks valmistatud või mitte:
- 1902 20 10 – – mis sisaldavad üle 20 % massist kala, vähke, limuseid või teisi veeseligrootuid
- k) Inimtoiduks kõlbmatu jahu ja graanulid lihast või rupsist, kalast, vähkidest, molluskitest või muudest veeseligrootutest; rasvakõrned:
 - 2301 20 00 – inimtoiduks kõlbmatu jahu ja graanulid kalast, vähkidest, limustest või muudest veeseligrootutest
- l) Loomasöödana kasutatavad tooted
 - 2309 90 – muud:
 - ex 2309 90 10 – – kalamahl

II LISA

CN-kood

Kauba kirjeldus

0302 22 00	atlandi merilest (<i>Pleuronectes platessa</i>)
ex 0302 29 90	harilik soomuslest (<i>Limanda limanda</i>)
0302 29 10	kammellased (<i>Lepidorhombus</i> spp.)
ex 0302 29 90	lest (<i>Platichthys flesus</i>)
0302 31 10	albakor e pikkuim-tuun (<i>Thunnus alalunga</i>)
ja	
0302 31 90	
ex 0302 40	heeringas liigist <i>Clupea harengus</i>
0302 50 10	tursk liigist <i>Gadus morhua</i>
0302 61 10	sardiinid liigist <i>Sardina pilchardus</i>
0302 62 00	kilttursk e pikša (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)
0302 63 00	põhjaatlandi süsikas e saida (<i>Pollachius virens</i>)
ex 0302 64	makrell liikidest <i>Scomber scombrus</i> ja <i>Scomber japonicus</i>
0302 65 20	harilik ogahai (<i>Squalus acanthias</i>) ja koerhaid (<i>Scyliorhinus</i> spp.)
ja	
0302 65 50	
0302 69 31	meriahvenad (<i>Sebastes</i> spp.)
ja	
0302 69 33	
0302 69 41	merlang (<i>Merlangius merlangus</i>)
0302 69 45	molvad (<i>Molva</i> spp.)
0302 69 55	anšoovised (<i>Engraulis</i> spp.)
ex 0302 69 68	merluus liigist <i>Merluccius merluccius</i>
0302 69 81	merikuradid e õngitsejad (<i>Lophius</i> spp.)
ex 0307 41 10	Seepiad (<i>Sepia officinalis</i> ja <i>Rossia macrosoma</i>)
ex 0306 23 10	garneel liigist <i>Crangon crangon</i> ja harilik süvameregarneel (<i>Pandalus borealis</i>)
ex 0306 23 31	
ex 0306 23 39	
0302 23 00	merikeeled (<i>Solea</i> spp.)
0306 24 30	harilik taskukrabi (<i>Cancer pagurus</i>)
0306 29 30	norra salehomaarid (<i>Nephorops norvegicus</i>)

0303 31 10	süvalest (<i>Reinhardtius hipoglossoides</i>)
0303 78 11	merluusid perekonnast <i>Merluccius</i> spp.
0303 78 12	
0303 78 13	
0303 78 19	
ja	
0303 29 55	
0304 29 56	
0304 29 58	
0303 79 71	hammasahven (<i>Dentex dentex</i>) ja besuugod (<i>Pagellus</i> spp.)
0303 61 00	mõõkkala (<i>Xiphias gladius</i>)
0304 21 00	
0304 91 00	
0306 13 40	krevetid sugukonnast <i>Penaeidae</i>
0306 13 50	
ex 0306 13 80	
0307 49 18	seepia liigist <i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrosoma</i> ja <i>Sepiola rondeletti</i>
0307 49 01	
0307 49 31	ebakalmaarid (<i>Loligo</i> spp.)
0307 49 33	
0307 49 35	
ja	
0307 49 38	
0307 49 51	nooljas kalmaar (<i>Ommastrephes sagittatus</i>)
0307 59 10	kaheksajalad (<i>Octopus</i> spp.)
0307 99 11	lühisuimkalmaarid (<i>Illex</i> spp.)
0303 41 10	pikkuim-tuun (<i>Thunnus alalunga</i>)
0302 32 10	kulduim-tuun (<i>Thunnus albacares</i>)
0303 42 12	
0303 42 18	
0303 42 42	
0303 42 48	
0302 33 10	vööttuun (<i>Katsuwonus pelamis</i>)
0303 43 10	
0303 45 10	harilik tuun (<i>Thunnus thynnus</i>)
0302 39 10	muud <i>Thunnus</i> ja <i>Euthynnus</i> perekonna liigid
0302 69 21	
0303 49 30	
0303 79 20	

ex 0302 29 90	väikesuulest (<i>Microstomus kitt</i>)
0302 35 10	harilik tuun (<i>Thunnus thynnus</i>)
ja	
0302 35 90	
ex 0302 69 51	euroopa süsikas e pollak (<i>Pollachius pollachius</i>)
0302 69 75	merilatikad (<i>Brama</i> spp.)
ex 0302 69 82	putassuud (<i>Micromesistius poutassou</i> või <i>Gadus poutassou</i>)
ex 0302 69 99	tursik (<i>Trisopterus luscus</i>) ja väike tursik (<i>Trisopterus minutus</i>)
ex 0302 69 99	suursilm-kuldvöötahven (<i>Boops boops</i>)
ex 0302 69 99	ahvenaline (<i>Spicara smaris</i>)
ex 0302 69 99	harilik meriangerjas (<i>Conger conger</i>)
ex 0302 69 99	merikuked (<i>Trigla</i> spp.)
ex 0302 69 91	stauriidid (<i>Trachurus</i> spp.)
ex 0302 69 99	
ex 0302 69 99	kefaallased (<i>Mugil</i> spp.)
ex 0302 69 99	raid (<i>Raja</i> spp.)
ja	
ex 0304 19 99	
ex 0302 69 99	lintuim (<i>Lepidopus caudatus</i>) ja süsisaba (<i>Aphanopus carbo</i>)
ex 0307 21 00	suur kammkarp (<i>Pecten maximus</i>)
ex 0307 91 00	tavaline tõrikodalane (<i>Buccinum undatum</i>)
ex 0302 69 99	vahemere meripoisur või harilik meripoisur (<i>Mullus surmuletus</i> , <i>Mullus barbatus</i>)
ex 0302 69 99	merikogerlane (<i>Spondyllosoma cantharus</i>)

III LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 104/2000	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artiklid 1, 2, 3, 4, 5
Artiklid 2, 3	Artiklid 39, 40, 41
Artikkel 4	Artiklid 42, 43, 44, 45, 46
Artikli 5 lõige 1	Artiklid 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13
Artikli 5 lõiked 2, 3 ja 4, artikkel 6	Artiklid 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25
Artikkel 7	Artiklid 26, 28, 29, 30, 31
Artikkel 8	-
Artiklid 9, 10, 11, 12	Artiklid 32, 33, 34, 38
Artikkel 13	Artiklid 14, 15, 16, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25
Artikkel 14	Artikli 48 lõige 2
Artikkel 15	Artikkel 27
Artikkel 16	Artiklid 28, 29, 30, 31
Artiklid 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27	Artiklid 35, 36, 37, 38
Artiklid 28, 29, 30, 31, 32, 33	-
Artikkel 34	Artiklid 22, 25, 37
Artikkel 35	-
Artikkel 36	-
Artikkel 37	Artiklid 50, 51
Artiklid 38, 39	Artikkel 51
Artikkel 40	-
Artikkel 41	Artikkel 54
Artikkel 42	Artiklid 52, 53

Artikkel 43	Artikkel 55
-	Artikkel 47
-	Artikli 48 lõige 1
-	Artikkel 49